

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Minister Lutheranus Polonus natione, Romam in Iubilaeo profectus, ad
Catholicam fidem conuertitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

tum minantur, & certam quaſi Catholicæ Eccleſiæ victoriã & triumphum promittunt.

V. Nullam vero firmius contra omnium hæreſeon inſultus propugnaculum excogitari poteſt, quam Societatis Jeſu frequentia in toto regno Collegia: quæ omnibus tam pietatis quam doctrinæ ornamentis ſub Patrum illorum ductu & prudenti directione ad inuidiam hodie florere videmus: Ad eò vt ſequentibus tẽporibus in duas Prouincias neceſſe fuerit Collegia domos & Reſidentias eorũ diſpartiri, nempe vnã Poloniæ, alterã Lithuanix. In Polonica cenſa ſunt in initio huius ſæculi hæc loca. Cracouiæ Domus profeſſa, Collegium & Domus Probationis, tum Collegia XIV. Poſnaniẽſe, Caſiẽſe, Leopoliẽſe, Sedomiriẽſe, Lublinẽſe, Iaſoſlaniẽſe, Luccoriẽſe, Toruniẽſe, Cameneciẽſe, Gedaniẽſe, Raueĩſe, Oſtrogiẽſe, Fauſtoniẽſe, Breſtẽſe, præter Reſidentias IX. Choiniẽſem, Præmiſlianiẽſem, Mariæburgẽſem, Croſnaniẽſem, Graudentinaĩſem, Vinniciẽſem, Valceniã, Bydgõſtiẽſem, Barenſem. In Lithuanica autẽ, Domus profeſſa Varſauiæ; Vilnæ Domus profeſſa, Collegium, Domus probationis & Seminarium, quale & Bransberge, tum Collegia XII Bransbergeĩſe, Pultroueniẽſe, Nieſuiciẽſe, Lomzẽſe, Poloceniẽſe, Rigenſe, Derpateniẽſe, Orſzeniẽſe, Krotzẽſe, Smõlenſcanum, Ploceniẽſe, Vendenſe, præter Reſidentias & Miſſiones: in quibus maior iuuentutis quæ in toto regno eſt pars educatur, & tam pietate quam litteris imbuitur, adeo vt etiam homines alterius religionis filios ſuos ad capiendum ingenij cultum ad eos mittere non vereantur: quum in ceteris fere gymnaiijs inſcitia & barbaries graſſetur. Hi vero nec aures ſuas obſtruere, nec animos ita obfirmare poſſunt, quin ſalutares exhortationes à Patribus illis factæ aculeum aliquem relinquãt: ex quo fit, vt Sodaliũ etiam, ſpiritualibus exercitijs non minus deuote quam aſſidue vacãtium, exemplo incitati, paulatim ſacris Catholicæ Eccleſiæ ceremonijs & myſterijs acquieſcant. Vnde non inepte quis ad extremum ijs in locis interitum augurẽtur, quæ iam etiam è multis vrbibus proſtigata, in ſuburbijs hæret, vt Cracouiæ, Poſnaniæ, & alijs nobilitatibus prouinciarum oppidis, in quibus omnes cuiuſcumq; generis hæretici publicas habere conciones vetantur. In maiore Polonia maxima Nobilitatis pars ad Catholicæ Eccleſiæ gremium reuertit, reſtauratis paſſim templis quæ hæretici partim profanarunt, partim euerterãt; antiqua in primis & nobiliſſima Oſtrogorum, itemque

Comitum de Korſa familia, quorum illi antehæc Huſſitarum ac Picardorum, deinde vero Lutheranoꝝ ſectas magno ſtudio ſemper fouerant. Ex omni ſane Nobilitate pauci hæreſeos cœno immerſi manſerunt, exceptis quibuſdam in Prussia, Lithuania, & Ruſſia, vbi diuerſarum ſectarum magiſtratus mutuis odijs & ſimulatibus paulatim ſeſe conficiunt. Hoc tempore, immo iam dum populis illis innotuit, *Romanum Antichriſtum*, (quo nomine olim tamquam moꝝ molyceo pueri terreti ſolebant,) *vniverſalis Eccleſia eſſe Paſtorem, Dei in terris Vicarium; nequaquam vero hominem illum peccati, & filium perditionis, qui in ſuo ipſius nomine venturus, & Jeſum Chriſtum humanam carnem aſſuſiſſe negaturus eſt, à Iudaũs tamquam Meſſias & Saluator recipiendus, quo tempore æternum illud ſacrificium, Miſſa ſcilicet ſive Euchariftia, abolabitur, vti Malachia illud vaticinium omnes Patres & Doctores Eccleſiæ à ſpiritu S. illuſtrati interpretantur.*

VI. Hoc loco facere non poſſum, quin veram hiftoriã mirabilis conuerſionis ſub Gregorij XII, Pontificatu in Polono quodam factæ, recitãs, caput hoc de Polonia concludam. An. M. D. LXXV, qui Iubilæus fuit, ſenex quidam Lutheranoꝝ religionis Miniſter Polonus natione, non tam ex deuotione quam curioſitate quadã Romanam illã Babylonem, Anno iſto Conuſionis (ſic Iubilæum appellabat) viſendi, quum Romam proſiciſci decreuiſſet, eodem quo ceteri religionis ergo peregrinantes habitu iteringreſſus, & cũ iſdem commuẽ, S. Trinitatis nomine appellatum hoſpitiũ ingreſſus, triduum in eo, vt exacte omnia contempleretur, permanſit. Eius vero Societatis curam tũ gerebat Ferdinandus Medices, is qui hodie magnus Hetruriæ Dux eſt: qui vnã cum multis alijs proceribus, hoſpitiũ pedes abluere ſolebat. Inter quos cum Miniſter hic forte eſſet, tantam in tanta dignitate humilitatem, vt & Pontificis in viſitãdis Eccleſijs deuotionem & pietatem demiratus, ac tandem loca ſacra in quibus S. Apoſtolorum & aliorum Sanctorum reliquiæ aſſeruantur, ipſe contemplatus, torius denique velut Mundi vndique ad reddenda Deo vota & fundendas ad S. Apoſtolorum & Martyrum tumbas preces eò concurrentis religione obſtupefactus: diuino monente ſpiritu ad pedem altaris genibus innixus oculos aperire cœpit, iſque ad cœlum eleuatis, quamuis aliud animo volueret, vt qui ſpectandi cauſa tantum eò venerat, vehementer ingemiſcens, & Conſilium de vita & religione mutandis amplexus, prope e

media turba se proripuit, & ad S. Petri Basilicam accurrens, ad pedes Pontificis qui in sacello tum ibi erat, procidit, eos iterum atque iterum deosculatus, lachrymis & singultibus interim voce interclusa, ne verbum quidem proloquutus. Pontifex ratus hominem forte esse, qui nefarii facinoris sibi conficius, id alijs audientibus propalare nollet, præsentes aliquantū se cedere iussit, ut solum audiret: at ille recuperata voce, exclamans, *Minime, inquit, Pater sancte, sed iube hos manere: quippe peccati mei magnitudo poenitentiam postulat publicam. Vrginti tres ja sunt anni, ex quo Sathana sui Minister: at iam posthac Iesu Christi iug, Ecclesia seruu esse cupio: ad quam, Sanctitatem Tuam humiliter rogo, ut me admittere & transcribere velit.* Tum Papa hominem de singulis diligenter interrogatum, ipse quoque illachrimans, impetrata benedictione, ad Cardinales quosdam remisit: a quibus ille examinatus & absolutus, & sacra Eucharistiæ communionem munitus, quū æstu ardentissimo plerique loca sacra visitasset, nō multo post in morbum incidit, & in Xenodochiū S. Spiritus delatus, post triduum animam Deo reddidit, vixit gaudere se dicens, quod post tot tantaque pericula ad portū salutis tandem appulisset. Eius audita morte, Pontifex, apud quem tunc erant P. Hieronymus de Marca, & P. Bernardinus de la Poste, Capucinus, sublati in cælum oculis, in hæc verba cum D. Paulo Apostolo erupit: *O aliusudo sapientia! Quam multi miseri peccatores vel in monasteria vel in deserta se conferunt, ut peccata sua poenitentia & vita auferantur: & hic tantus peccator tribus tantum diebus vera animi contritione peccatorum remissionem & paradysum promeruit!* Complura sane eiusmodi hominum exempla habemus, quos Deus vix ad Ecclesiam reuerfos, & in statu gratiæ constitutos, ad se euocauit, & ad cœleste regnum extra omne periculum transtulit: inter quæ Poloni huius Ministri non est extremum.

DE RELIGIONIS IN DANIA ET Noruegiæ regnis mutatione.

CAPVT XIV.

ARGVMENTVM.

- I. *Christiannus ex Dania regno eiicitur.*
- II. *Eius successor à Protestantibus ad commune sedus sollicitatur.*
- III. *Lutherus quosdam sua farina theologos in Daniam mittit.*

IV. *Caluinismus in Dania gliscit.*

V. *De Noruegia regno.*

I. **E**vangeliū Iesu Christi in Dania sensim plantatū est, primus gradus inferendi in Daniam Euangelij factus est Bremæ, per S. V. Villehadū tempore Caroli Magni, constituto Episcopatu, secundus Hamburgi constituto Episcopatu cui à Carolo M. præpositus est Heridagus, ut is Danis Christi notitiam inferret, sed is sæuiriētibz Danis parum in ea gente profecit, donec sub Ludouico Pio Haraldus Dania Rex exul, ab eo in clientelam receptus & Christianus effectus Mogontia, in regnum est restitutus, in illis cū eo Apostolicis viris in primis S. Anshario Bremensi Episcopo, qui geres septentrionales Christi Regno subiicerent, quod etiam fieri captū instabili ut cunq; fortuna, donec plenius aspirāte diuina gratia tempore Ottonis II. Imp. sedes Apostolica Romana in qua Dei in terris vicarius, quasi in puppi Ecclesiæ residens pro salute omnium assidue excurbat, manū Regno Dania potentius apposuit ut miseros idololatrias à seruitute Sathanae in beatam filiorum Dei libertatem vindicaret. Ab eo tempore Regnum hoc vera Fidei, quæ nusquam nisi in Romana seu Catholica reperitur Ecclesia lumine illustratū, in perpetua diuina claritatis profecione ac soliditate permanfit, donec A. M. D. XVI. Luthero in Germania tumultus aduersus Ecclesiam Catholicam concitante, Regnū hoc cū vicinis in veteres tenebras, est relapsum, (a) cuius ruina hæc fuit occasio. Imperabat in Dania ac Noruegiæ regnis Alteburgiū Stemma, & ex eo præerat Christianus I. qui etiam A. 1474 Romam religionis gratia ipse adijt (b). Huic nati sunt ex Dorothea Brandeburgia, filij 4. nempe Olaus & Canutus in primis annis defuncti, item Ioannes & Fridericus, diutius superstites, Ioannes Patri suo A. 1482. xi. Kal. Iun. defuncto Hafniæ successit in regno Daniae ac Noruegiæ, item Sueciæ, (quod pater eius Christianus deficientibus ad se à Rege suo Sueciæ adiunxerat (c). Sed Regnum Sueciæ ei diuturnum non fuit, nam rebellantibus Suecis Christina vxor eius, Filia Ernesti Saxonie Electoris, Stockholmia capta, vix tandem post biennium minis Imperatoris & Pontificis

Roma.
a Ioan. Adolphi Cypraus Annal. Slesuic. cap. v. p. 13.
b Reusnerus in opere Genealogico. pag. 360.
c Reusnerus Lutheranus loc. cit. & Henninges part. 4. Genealog. Sueciæ ac Daniae.